

Jubilant je bil rojen dne 14. dec. 1872 v Krčevini pri Ptujju št. 13, župnija Sv. Petra in Pavla v Ptujju. Oče mu je bil Valentin, mati pa Ana rojena Krapša, doma od Vurberga. Starši so imeli malo posestvo pet oralov. Osnovno šolo je nadarjeni in živahni Franček obiskoval 4 leta v Ptujju in nato 4 leta ptujsko nižjo gimnazijo. Višjo gimnazijo je dovršil Gomilšek v Gradcu. Ker so bili starši revni, je hodil dijak Gomilšek mnogokrat peš v Gradec. Ker mu od doma niso mogli dajati dovolj sredstev za študiranje, si je podjetni Gomilšek naprosil hrano po raznih zavodih ter dobrih družinah in je dobival pri pekih kruh, da je lahko končal študij. Že kot mlad fant je hodil po primicijah in tam navdušeno govoril za slovensko in krščansko stvar. Ljudje so ga z veseljem poslušali in so pravili: »Iz tega fanta še bo nekaj!« Med počitnicami je mnogo potoval po celi Sloveniji, posebno po Prekmurju. Maturiral je v Gradcu leta 1892 ter je dobil radi svoje pridnosti kot darilo veliko medaljo. Istega leta je stopil v Mariboru v bogoslovje. V II. letniku bogoslovja je hudo zbolel na revmatizmu, a njegova narava in krepka volja ter solidno življenje sta premagali bolezen. Novo mašo je pel dne 23. avgusta 1896. Služboval je kot kaplan v Šmartnem pri Šaleku, Jarenini, pri Sv. Barbari v Slov. gor., pri Sv. Benediktu ter pri Sv. Barbari v Halozah. Dne 1. maja 1907 je dobil župnijo Sv. Peter na Medvedovem selu, kjer je ostal do 1. maja 1919, ko je postal župnik pri Sv. Benediktu v Slov. gor. Radi velikih zaslug v cerkvenem oziru je bil imenovan dne 31. avgusta 1927 za duhovnega svetnika. Od kralja je dobil za svoje neumorno delo za narod red Sv. Save IV. reda. Letos dne 1. septembra pa je bil imenovan za dekana lepe dekanije Sv. Lenart v Slov. goricah.

Gomilšek je bilo celo svoje življenje navdušen Slovenec z dušo in telesom. Za svobodo in samostojnost Slovenije je deloval neumorno in požrtvovalno. Posebno velike so njegove zasluge glede organizacije slovenske mladine na bivšem Slovenskem Štajerskem. Ko je prišel leta 1897 v Jarenino za kaplana, je zbiral okrog sebe razborite slovenske mladeniče iz celih Slovenskih goric ter jih šolal za poznejše narodne delavce in voditelje. Ustanavljal je mladinske in dekliške zveze, prosvetna in

cerkvena društva, orlovske odseke in številne gospodarske organizacije. Širil je z neprimerne agilnostjo »Slovenskega gospodarja« ter druge krščanske liste ter pošlene slovenske knjige med naš narod, posebno na meji. Kot slovit in priljubljen govornik v cerkvi in izven cerkve, je Gomilšek pomagal, da se je naš narod, posebno v Slovenskih goricah, otreseel verske mlačnosti in nemškutarstva. Gomilškov zasluga za štajerske Slovence so tako velike, da ga po vsej pravici lahko imenujemo štajerskega Kreka.

»Slovenski gospodar« je Gomilšku velike hvale dolžan, ker je bil Gomilšek tisti, ki ni širil ta list samo do zadnje hiše, ampak je stalno dopisoval in mu poročal zanimive novice, pisal članke in skrbel za njegovo priljubljenost med ljudstvom.

Dasiravno 60letnik, vendar je še Gomilšek mladeniško čil, živahen, delaven in bi rekli: neizčrpan.

»Slovenski gospodar« z vsemi njegovimi prijatelji in številnimi sodrujki kliče k njegovemu jubileju: Se na mnoga leta! F. Z.

Grehova vas-Silvница. Hud udarec je zadel občespoštovano in priljubljeno Divjakovo hišo v Orehovi vasi. Dne 13. m. m. se je najmlajša in najljubša hčerka Katica nenadoma po kratki bolezni preselila v boljše življenje. Dasi šele 17 let stara, je vendar bila bolehn materi desna roka. Velika udeležba pri pogrebu od blizu in daleč je dokaz, kako je vedno veselo in pridno Katico vse ljubilo in spoštovalo in ni čudno, da se ubogi starši ne morejo nad njeno izgubo utolažiti. Njena zadnja pot je bila bolj podobna slavnostnemu sprevedu kot pogrebu. Zadnje jesensko cvetje je krasilo voz s krsto in dekleta Marijine družbe, katere vzorna članica je bila, so jo spremljale s celo vrsto vencev in šopkov cvetja. Tako razkošno ovenčana ne gre k poroki niti knežja nevesta kakor je šla Katica na večno ženitnico k svojemu nebeškemu ženinu, ki si je njo izbral v cvetu mladosti. Naj hudo po-

trte starše, sestro in brate Bog tolaži, Katici pa naj sveti večna luč!

Sv. Martin pri Vurbergu. Bridko nas je zadel žalostna novica, da je v mariborski bolnici zaspala v Gospodu Katica Pavlin, rojena Knehtl, iz Ciglenc. Rajna se je kot mladenka nešteto krat pokazala na našem odru v težkih vlogah, katere je vedno izvrstno rešila. Rada je veliko čitala ter je bila lepo izobražena. Stvarnik jo je že v 31. letu starosti poklical k sebi. Počivaj v miru, naj ti bo pobreška zemljica lahka! Preostalim naše iskreno sožalje!

Sv. Barbara v Slov. gor. Komaj je bil novi občinski zakon predložen narodni skupščini, že so začeli nekateri naši politiki snovati novo veliko občino in sebe določati za kandidate. Mi pa pravimo, da kandidate še imamo čas izbirati, a izbrati hočemo može dela. Glede obsega velike občine pa smo tega mnenja kot naši občinski odbori, da se združijo občine Korena, Jablanca, Žikarce in Zimica v občino Sv. Barbara, sedež občine naj bo pri cerkvi, kjer ima občina že začasno velike predpogoje glede uradnih prostorov. Nova občina bi štela čez 2000 prebivalcev, seveda zakon je zakon in temu se je treba ukloniti. Upamo, da bodo naši občinski odbori stali na pravem stališču ter sklepali tako, da bo našemu ljudstvu v prid!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Tukaj smo v zadnjem času imeli več porok, med katerimi je bila tudi poroka naših vrlih članov tukaj katoliških organizacij: Krajnc Ignac, posestnik, in Ivanka Pen, hči cerkvenega ključarja iz Jablanca, sta se poročila. Ženin se je velikokrat udeleževal na našem odru, nevesta pa je bila pridna članica Marijine družbe. Daj jima Bog obilno blagoslova! Prepričani smo, da bosta ostala našim organizacijam vedno naklonjena. — V Spodnji Koreni je umrla Krajnc Barbara ali Barba Kajzer. Na njeni sedmini se je nabralo 64 Din za afrikanske misijone. — Težko in slabo je za našo župnijo, da se je zgodil že drugi uboj. V Žikarcih je ustrelil v trebuh Franc Škofič Karola Škofiča, kateri je po dveh urah umrl. Imenovana si nista bila v sorodu, pač pa sta imela med seboj staro sovraštvo. Letošnje leto sta se dva moža obesila, druga dva so ubili, eden pa se

garja, ki je mešal sanjavo in počasi po velikem čeburu.

Položil je uro pred se na tla, vzel iz rok že trudnega pridigarja drog in se podal na delo. Pridigar mu je namignil k »najboljšemu uspehu« in se odstranil. Ura je kazala 8, njegova naloga je bila, mešati do polnoči.

Skraja se je lotil posla z naglim dreganjem in premetavanjem, kmalu pa je uvidel, da mora štediti z močmi. Koncem prve pol ure se je že sukal počasneje in je moral roki zamenjati. Da, zagrešil je veliko napako in pričel šteti. Dognal je z vzdihljajem, da je minila komaj osminka odločenega mu delovnega časa.

Eno uro se je trudil. Po rokah je čutil gomažečo utrujenost, roke so ga začele boleti. Stisnil je zobe in mešal naprej. Nikakor ni smel ogroziti poskusa.

Ko je oznanil zvon po mestu 10. uro, se je počutil medlega in bolnega. Z zadnjimi silami je še brodil po čeburu. Prenehal ni. Neprestano so mu zvenele po ušesih besede modrega:

»Ako prekiš mešanje le za trenutek, je čarovnija ubita.«

Ura je oznanila 11. Bil je že slab, bal se je, da se vsak trenutek zgrudi; delo prekiniti, tega se je ustrašil. Ura, trenutek zamene, se je vedno bolj bližal. Zahvala Allahu! Prihodnjič bo mešal le dve uri!

Polnoč se ni hotela pomakniti bliže! Gledal je hrepeneče na uro, koje kazalci so ga strašili pri medli luči. Kazalci so bili kakor pribiti! Skoraj bi bil delo prekinil, da pogleda, če ura sploh gre. Pravočasno se je še zavedel, in ko je posluhnil, je ugotovil enakomerno tiktakanje ure.

Celo telo se mu je treslo. Glava je bila težka. Bilo mu je, kakor bi mu bil ovil glavo z železnim obročem in ga neprestano privijal. Siromak je bil, pa vzdržal je kot junak.

Iz mestnih stolpov so odmevali po mestu dvanajsteri odrešilni udarci. Čutil jih je s celim telesom in jih štel. Vzdihljaj olajšave mu je dvignil prsa:

Ura osvoboditve je napočila!

na svojem 7letnem potovanju porabil doslej že 36 parov copat, raztrgal 14 oblek in izrabil 17 palic. V vseh 7 letih pa ni imel niti enkrat klobuka ali čepice na glavi.

Leteči morski pes.

Tako se imenuje novo moderno bombno letalo, ki je dobilo to ime radi svoje čudne oblike. Letalo je namreč enokrovnik, ki ima izredno dolga krila. Vse je pa tako zgrajeno, da se čim manj upira zraku. Prav radi tega ima letalo tako čudno obliko. Kakor poročajo listi, bo letalo prav dobro služilo današnjim »modernejšim« razorožitvi. Letalo je namreč bombno letalo.

je ubil na kolesu. Plovemo v žalostne razmere! — Sadje smo spravili, hvala Bogu, polni so sodi ljube pijačice, le daj Bog ljudem pamet. Letošnja sadna trgovina nas je izučila dovolj, kako bomo v bodoči sadni sezoni postopali. V Koreni so razni prekupci še sedaj ljudem dolžni 30.000 Din na sadju. Ali se ne bomo v bodoči združili v trdno združeno organizacijo, da bomo sami sebi gospodarili na združen način in bo dobiček le naš? — Bliža se zimska sezona in novo leto. Treba bo obnoviti članarino za naše časopise, pred vsem za »Slovenskega gospodarja«.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tudi pri nas ni manjkalo letos požarov. Zadnji je bil dne 3. novembra. Pogorelo je gospodarsko poslopje žetlarja Leopolda Greifonerja v Zenjaku. Na znamenje — ona so prihiteli sosede in domači gasilci, da so ogenj omejili in sosedne hiše obvarovali. Gospodar si je opekel roke. Nesreča mu je tako šla k arcu, da se mu je omračil um in se je v gozdu obesil. Pokopali smo ga teden dni po požaru. Bil je priden gospodar in dober sosed. Pomilovanja je vredna mlada vdova s štirimi majhnimi otročiči, pa pomagal bo Bog in dobri ljudje. — Dne 20. novembra smo dostojno v naši dvorani proslavili Slomšekovo 70letnico blaž. smrti. Pevski zbor nam je zapel pet Slomškovih pesmic, g. dekan nam je v govoru razložil, da je bil Slomšek Slovincem najzaslužnejši lav. škof, najslavnejši vzgojitelj slov. mladine, nemoren slov. pisatelj, ki je spisal in izdal 41 knjig, odličan slov. pesnik in največji slov. rodoljub. Dve mladenki sta deklamovali dve Slomškovici pesmici. Posebno sta nam ugajali dramatično predstavljeni pesmici »Predica« in »Glejte, že solnce zahaja« ter športne vaje dekliške zveze. G. kaplanu hvala za ves trud! — Dne 23. novembra je bila slovesno blagoslovljena nova in zelo lepa gotska kapelica Marije Pomočnice pri cerkvenem ključarju Francu Kranerju na Ščavnici. Po nagovoru je vsled dovoljenja našega nadpastirja g. dekan opravil sv. mašo v novi kapelici ob obilni udeležbi ljudstva. Zelo lepo je popeval naš mešani zbor. Kapelica z 12 m visokim zvonikom stoji na hričeku nad novo banovinsko cesto in je lep okras za celo okolico. Posebno jo diči krasen kip Marije Pomočnice. Naj božja Mati bogato poplača vse žrtve Francu in

Mariji Kraner, ki sta jo postavila njej v zahvalo za prejete milosti!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Navadno hodimo podnevi kupovat v trgovine, ako so nam kake reči potrebne. Pri Sv. Trojici pa sta imela prejšnji teden dva trgovca nenapovedan obisk ponoči. Najprej so skušali neznan vlomilci udreti v trgovino g. Senekarja, pa so bili prepodeni. Več arete so pa imeli pri trgovcu g. Dreu. Nasilno so si odprli izložbeno okno ter odnesli blaga v vrednosti več tisočev dinarjev. Pokradeno blago so že dobili zakopano v listju nekje v Ivanjcih; tatove bo pa bistro oko postave gotovo tudi v kratkem času izsledilo. — Pri nas je zadnje tedne precej razširila škrlatinka med šolsko mladino tako, da so morali šole za deset dni zapreti. Bo pa tudi ta se kmalu od nas odselila kam drugam.

Sv. Urban pri Ptuj. Oglasiti se vam, gospod urednik, tudi mi Urbančani hočemo, da si ne bi mislili o nas, češ, da smo zaspali. Tako še srednje životarimo in prenašamo različne težave, ki ležijo na naših ramenih. Samo če nam enkrat iste odpovedo, potem pač ne vemo, kaj začeti. »Minil je sedaj sv. Martin in iz mošta je gratal vin« pravi pesmica. Vina imamo vkljub letošnjim vremenskim neugodam precej v kleti. Zato se vam, g. urednik, oglašamo sedaj, ali veste mogoče za dobre kupce. Kar sem jih pošljite, za njihov obisk bi vam bili iz srca hvaležni. Vsekakor pa še tudi vas vabimo na kozarec! Tudi sadje je nam letos precej obrodilo, da se je vsaj nekaj dobilo za trud in nujne potrebščine pri gospodarstvu. Seveda vsak ni bil tako srečen, tisti pač morajo tako trpeti. Če nas ne bi bila obiskala toča kakor naš je, bi bili za naše sadje še več dobili. Bil je namreč velik del naše župnije po toči poškodovan in ljudem so bili uničeni njihovi življenjski upi. Ne smemo radi tega obupati in pozabiti na Onega, čigar roka vlada nad nami. Bo pa mogoče drugo leto boljše! — Kakor povsod, tako tudi pri nas žanje bela žena. Obiskala je pretekli teden Ločič in si izbrala za svojo žrtev Franca Toš, ki je učakal na svojem zemeljskem potovanju 86 let. Bil je bivši posestnik v Grncih, župnija Sv. Lovrenc v Slov. gor., sedaj pa je živel kot prevžitkar pri svoji hčerki Mariji Dominko v Ločiču. Ona mu je bila velika

Ali potrebujete čistilno sredstvo?

Zgodaj jutraj dosežete normalno lahkotno izčiščenje, če vzamete prejšnji večer 2—3 dražje ARTINA. Dobilo se v vseh lekarnah. Vsebinske škatlice po 100 g.

zadostuje za 4 do 6 krat.

Odobreno od Ministar. soc. politike in narodnega zdravja San. oddel. S. Br. 12258 od 12. julija 1932.

opora na stare dni in mu je stregla v boleznih, radi katere je bil dolgo časa priklenjen na bolniško posteljo. Rajnemu svetila večna luč! Sinu in hčerama pa naše sožalje!

Sv. Bolek pri Središču. Banska uprava dravske banovine v Ljubljani je razrešila svojih javnih funkcij sledeče: dolgoletnega župana občine Jastrebec Petra Orešnika, ki je tudi predsednik krajevne Katoliške akcije. Načelnika kmetijske podružnice, podnačelnika Kmetijske hranilnice in posojilnice, podpredsednika kmetijske nadaljevalne šole, predsednika podružnice Društva krščanska šola, podpredsednika Katoliškega prosvetnega društva itd. Jože Breznika pa je razrešila ista uprava mesta občinskega odbornika in I. občinskega svetovalca občine Kog.

Slatina-Radenci. V torek dne 20. novembra t. l. je došla v Radence tužna vest, da je dne 28. novembra v sanatoriju v Gradcu za vedno preminula lastnica zdravilišča Slatina-Radenci gospa Alojzija Wiettschnig. V sredo so jo prepeljali v Radence ter je bila v četrti na pokopališču pri Kapeli, kjer ima rodbina svojo žrv, pokopana. Rajnka je bila dobra, čednostna, krščanska žena. Odlikovala se je posebno po svoji, pridni bučelici lastni, marljivosti, skrbnosti, dobrohotnosti in usmiljenosti do ubogih, pomoči potrebnih. Za prošnje je imela vedno naklonjeno srce in odprte roke; bila je tudi velika dobrotnica cerkve ter je ob različnih prilikah rada prispevala za cerkvene potrebe in domače uboge. Naj ji bo v spomin na tem mestu izrečena javna prisrčna zahvala.

Izgubljeni raj.

V severni Mezopotamiji, v mestu Tepe Gardi, so pri odkopavanju starin našli lončeno tablico, na kateri je zarisana prizor, ko sta bila Adam in Eva izgnana iz raja. Eva in Adam odhajata iz raja s klonjenima glavama, za njima se pa plazi kača. Te izkopi ne so po mnenju učenjakov stare najmanj 6000 let. To pač dokazuje, da so že takrat vedeli o izgubljenem raj.

Prekop med Volgo in Moskvo.

Rusi so že začeli graditi 16 milj dolg prekop, da bodo ladje po Volgi prihajale v Moskvo. Prekop kopljejo ob reki Jahrom

Ni hotel in ni smel prekiniti mešanja, dokler ni bilo zamene. Pridigar se je moral pojaviti vsak trenutek.

Glas brona se je porazgubil. Nastala je tišina. Neznosno tiho. Ničesar ni bilo slišati, prav ničesar ne! Udaril mu ni na uho niti odmev korakov, ki bi bili morali oznaniti bližajočega se pridigarja.

Mohameda je privijal obup. Kaj naj to pomeni? Mar so li pozabili nanj? Ne! Takoj bo tukaj, o tem ni bilo dvoma, z zadnjo močjo je mešal in vrtel jekleni drog po čeburu.

»Moram!« si je šepetal z zadnjo silo volje. »Moram! Sicer je vse zgubljeno!«

»Pridigarja sta gotovo zaspala. Že ju je hotel Mohamed poklicati. V zadnjem trenutku se je spomnil, da bi zamogel klic ravno tako potisniti v nevarnost podjetje kakor prekin mešanja. Nekako brez zavesti je sukal in zibal roke. Vse se je že vrtelo krog njega. Omotica in slabost sta se ga oklepali. Ledeno mrzla zima ga je spreletela. Onemogel se je zgrudil. Jeklena palica je zaropotala po čeburu. Mohamed se je skotalil po tleh

do stene, kjer ga je objel trden spanec, ali pa je bila nezavest vsled utrujenosti in napetosti.

Konečno se mu je vendarle vrnila zavest. — Nekdo ga je divje potresaval, prepoznal je pridigarja, ki bi ga naj bil zamenjal. Istočasno mu je šinilo skozi glavo, kaj vse se je zgodilo, ves potrt in v popolnem obupu je vzdihnil:

»Čarovnija ni uspela!«

»Da, pes ti, prokleti!« je zakričal nanj jezo pridigar. »In modri se je penil od jeze! Je že ostavil tvojo hišo!«

»Ali me je videl?« je še vprašal Mohamed z žalostnim glasom.

»Vse je videl. Odšel je. Ne bomo ga videli nikoli več! Kaj naj počnemo brez njega?«

Da, pridigar je govoril istino. Modri je zglednil. Ta najnovejša vest je duhovnika čisto potrla.

Celo oba pridigarja sta kazala izraz obupa. Tudi njima je segla zguba zlata globoko v srce.

Vsi trije so pričeli preiskovati vsebino čebra, odlili so vodo in našli na občo začudenje na dnu le baker iz Damaska. Zlata ni bilo niti trohice

la. Pri Bogu pa je že dobila plačilo. Zdravilišče je z njo zgubilo veliko, a hridko izgubo čutimo tudi drugi. Prezgoda je Gospod odzvel od nas, ker takih ljudi, ki imajo usmiljeno srce in odprte roke za uboge in pomoči potrebne, današnji čas posebno potrebuje. Kako priljubljena je bila, je posebno pokazal pogreb, katerega se je udeležilo razven sorodnikov, pet duhovnikov, radenska šola, razna društva in velika množica ljudstva raznih stanov. Naj v miru počiva na kapelskem gričku zraven svojega istotako bivšega, blagega moža do veseljnega vstajenja. Preostalim sorodnikom pa najglobokejše sožalje!

Pljuška gora. Dne 24. novembra je obhajal naš organist svoj 25. god. Katoliško društvo »Slavček« mu je zapelo podoknico in tamburaško društvo »Zvonček« mu je zaigralo par veselih komadov ter s tem pokazalo, kako da ljubi svojega voditelja v petju in godbi. Saj pa to on tudi zasluži. Koliko se trudi za petje v cerkvi in zunaj cerkve, koliko v prosveti za omilko mladine! Osnovalec je katoliško prosvetno društvo »Slavček«, ki prireja igre, goji petje in godbo in daje ljudstvu razvedrila in omilke na katoliški, verski podlagi. Prireja sestanke in podučuje mladino. Želimo mu veliko uspeha in da nam ga Bog še ohrani mnogo leta.

Pljuška gora. Štiri in pol leta stara Marica Vedlin se je opekla tako hudo, da je za opeklinami dne 23. novembra v groznih mukah umrla. Pri peči se ji je vnela oblečka in se je hudo ožgala po vsem telesu, zlasti po trebuhu in obrazu. Odgorelo ji je tudi eno uhlje. Če tudi jo je zdravnik takoj obvezal, vendar za njo ni bilo več pomoči. Izdihnila je in se preselila med angelce k svojemu Stvarniku!

Majšperg. Z žalostjo smo roke podajali g. Andreju Kalanu, bivšemu nameščencu v tovarni strojil v Majšpergu, ob slovesu, ko se je preselil v drugo službo v Ljubljano. Še večja žalost je zavladala, ko smo zvedeli, da nas zapusti tudi njegova blaga soproga, katere je bila na tuk. osnovni šoli učiteljica ter je premeščena nekam na Kranjsko. Otroci jokaajo, staršem igrajo solze v obeh, solze hvalečnosti ob njenem odhodu. Bila je gospa Kalan učiteljica na pravem mestu, kakršnih si pač več želimo, a žalibog jih ponekod ne najdemo. Vzgajala je otroke v pravem smislu.

Ako si srečal učence iz šole, ki so te pozdravljali z: Zdravo! Dobro jutro! Dober dan! si lahko uganil, da ti učenci niso iz njenega razreda. Njen razred je vedno pozdravljali s pozdravom: »Hvaljen Jezus!« Tako je tudi prav! Otrok naj se nauči pozdravljati s krščanskim pozdravom. To je pozdrav starih kristjanov in zato želimo, da ostane tudi v bodočnosti. Ti pa, blaga učiteljica, delaj tako tudi v naši sosedni Kranjski, kakor si delala pri nas!

Medvece pri Pragerskem. Težko nam je pri srečju, kadar čitamo v »Slov. gospodarju« v dopisih iz raznih krajev na ducate novic. Da ne bo kedo mislil, da mi Medvečani spimo, je treba sporočiti, da se tudi mi zanimamo za marsikakšno stvar. V splošnem živimo vsak bolj za sebe, kar je že pri nas prirodno. Ako se pa kaj zgodi, ni včasih najti človeka, ki bi se pobrigal za take novice in jih uredništvu naznanil. Suša, ki nas je letos tako neusmiljeno pritiskala, je našim od Boga obilno blagoslovljenim vinogradom precej prizanesla. Celo najmanjši vinogradniki so zadovoljni z letošnjim moštom, oziroma zdaj že z vinom. Kaj pa pomaga dobro vino, ako nima nikakšne cene. Tudi slive so obilno obrodile in čakajo, da se spremenijo v žganje! — V polelju tekočega leta je počela družba Hrasovec-Podlož kopati premog na starem mestu Jurovce, kjer je ista premogokopna družba že pred leti kopala premog.

Tepanje pri Konjicah. Nedavno smrt ravnatelja Cirilove tiskarne v Mariboru, g. msgr. dr. Antona Jerovškega, obžalujemo tudi mi Tepančani. Vsi smo poznali blagega gospoda, ker je večkrat prihajal semkaj k svojim sorodnikom. Posebno rad je obiskoval Solarjevo hišo, iz katere je izšla nekdanja mlada nevesta njegova babica Neža Solar za gospodinjico na Jerovškovo, po domače Lipakovo domačijo na Tepanjskem vrhu. Iz tega zakona se je tudi rodil oče pokojnega g. monsignora, Anton Jerovšek. Ko je ta dorasel in mu je prerano umrl oče, se je poslovil od svoje rojstne hiše na Tepanjskem vrhu in se oženil na Grilovo posestvo pri Slov. Bistrici. Mlada vdova Neža na Tepanjskem vrhu pa se je po smrti svojega moža Jerovškega poročila z Jurijem Napotnik iz Tepanj. Tudi v tem zakonu je srečno zibala več otrok, med temi Mihaela,

ki je pozneje postal škof lavantinski. Od Solarjevih sorodnikov, ki so se posvetili duhovskemu poklicu, še živi in deluje vlč. g. Anton Pučnik, župnik pri Sv. Petru na Medvečjem selu. Odličnega in mnogozasluznega gospoda monsignora pa bomo tudi mi Tepančani ohranili v najlepšem spominu. — Gospodarsko krizo, katere noče biti konec, tudi tukaj nemalo občutimo. Pa pravijo, da postaja lesna trgovina živahnjša. Pri nas gredo v promet le še drva. Živinska kupčija je še vedno v zastoju. Z letošnjim vinskim pridelkom so nekateri vinogradniki lahko prav zadovoljni. Le žal, da se na nekaterih dobrih legah, kjer bi uspeval žlahten trs, šopiri malovredna šmarnica.

Konjice. Smrt je začela v zadnjem času svojo žetev. Menda nobeno leto še ni pomrlo toliko otrok kakor letos. Vzrok temu je davica, ki že dalje časa razsaja v našem kraju. Pa tudi odraslim smrt ne prizanaša. V trgu je umrl pred kratkim tukajšnji lekarnar g. Vavilav Prorazil. Pokojnik je imel zelo težko in mukepolno bolezen: raka v nosu. Bil je na operaciji v Zagrebu. Toda operacija ni rodila zaželenega uspeha, pač pa je po operaciji še izgubil vid. Svojo bolezen je prenašal potrpežljivo. V največjo tolažbo pa so mu bili v zadnjem času duhovniški obiski. Sam se je izjavil, da si nobenega obiska tako ne želi, kakor duhovnikov. Kako srečen je bil, če ga je obiskal duhovnik, izpričuje najlepše to, da je duhovnika ves čas, ko je bil pri njem, držal za roko, ker ni nič videl. Zelo lepo se je tudi pripravil na sv. popotnico. S tem je najlepše očitno pokazal, da mu pekel in nebena nista samo plod domišljije.

Ob enem pa je tudi osramotil vse tiste, ki so se v Konjicah nekoč zaradi teh besed brez potrebe razburjali. Iz političnega življenja se je zadnji čas popolnoma umaknil, ker ni odobral postopanja ljudi, s katerimi je prej sodeloval. Tako se je sam izrazil. Naj bo dobri Bog milostljiv sodnik njegovi duši. — V Dobrnežu pa je umrla mlada mati šestih otrok Terezija Gorinček. Postala je žrtev materinstva. Imela je še komaj 33 let. Dva otroka sta že prej umrla. Zapušča moža in 4 majhne otroke. Bila je dobra krščanska mati. Naj počiva v miru!

Sv. Vid nad Valdekom. Zadnje čase se je pri nas pojavila neka tatinska družba, pred

več. Vse so preobrnila ter premešala. Z modrim vred je odremalo tudi zlato.

Pridigarja sta kazala očitno jezo in prise-gala, da bosta poiskala svetega moža, ga privedla zopet v hišo, da jim bo pomagal.

Odrzela sta na ulico.

Ko si je telesno in duševno zbiti Mohamed počasi opomogel in zamogel zbrati svoje misli, se mu je povrnila prebridka zavest, da je brez-pogojno uničen, niti za življenje potrebnega ne poseda, niti toliko ni v celi hiši, da bi si privoščil enkrat kosilo.

Med solzami, kletvicami in molitvami je tožil svoje gorje.

Pridigarja sta se vrnila. Modrega nista mogla odkriti. Glasno sta jadikovala tudi ona dva neusmiljeni usodi, ki ju je ravno tako razočarala kakor njega.

Po razburilivi noči, nad katero je vželo solnce, se je oglasil počasi glad. Pridigarja, ki sta občutila globoko usmiljenje do Mohameda, sta izjavila, da mu bosta dala denar za kosilo. Iz žepov sta nabrala vse mogoče bakrene novce, ka-

tere sta mu podarila s prošnjo, naj naroči za vse tri nekaj za pod zob.

Mohamed je odšel nekoliko potolažen, da je otel vsaj dva zvesta prijatelja, ki ga ne bosta zapustila v največji sili.

Od daleč mu je sledil eden od pridigarjev: Omar.

Rama in Sita sta prebila tudi mukepolno noč. Ko je odšel Sahib, sta takoj planila s svojih ležišč in premišljevala. Ako sta hotela na svobodo, se je to moralo zgoditi še to noč, jutri bi ju naj spravili v Gudjerat in bogznaj, če ju ne bodo ločili. Tukaj v Bombayu bi se mogla, enkrat osvobodjena, zateči k patru Sahebu. Tamkaj v novem prognanstvu bi ne imela nikogar.

Nikdo se v noči ni zmenil za otroka. Sahib je bil uverjen, da spita. Posrečilo se jima je, da sta ga prekanila. Sahib, Šefkija in njegova žena niso nameravali spati v tej noči.

Dalje sledi.

in bodo morali izkupati celih 56 milijonov kubičnih jardov zemlje. Rusi pravijo, da bo prekop gotov že do konca leta 1934. Seveda, če pojde vse po sreči. Prekop bo velikega gospodarskega pomena, ker bodo po njem lahko vozili tudi največji po Volgi ploveči parniki naravnost v Moskvo.

Naročite za fante, ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila Maribor.

katero ni nobena reč več varna. V noči od 19. do 21. novembra je bil ukraden volovski jarem z opremo posestniku Lahovniku in še nekaj drugega gospodarskega orodja. Posestniku Višnerju je bilo ukradenih 5 kokoši in ena ovca. Posestniku Štajnerju so bile iz volovskih jarmov ukradene tri nove goži, ena sčira in eno dleto. Tudi župniku ni tat prizanesel in mu tudi ukradel iz volovskega jarma novo gež in vračun, to je malo sekirico za stelo sekati. Drugih reči tat k sreči ni našel. Domneva se, da tatovi niso daleč ter da bodo kmalu padli pravici v pest. Občinstvo se opozarja, naj bo previdno, če bi kdo kje prodajal imenovane reči. Umrl je od kapi zadet 25letni mladenič Ludvik Tamše. Domači so našli zjutraj mrtvega pri živinskih hlevih na tleh ležati.

Kalobje. Zapustil nas je vrli šolski upravitelj g. Kodrič Vladimir. Na lastno prošnjo je premeščen na meščansko šolo v Brežice. Kako je bil priljubljen med nami, se je pokazalo v nedeljo dne 30. novembra zvečer, dan pred njegovim odhodom. Pevski zbor se je poslovil od njega z lepo protoknico in tamburaši, ki so zgubili z njim neumornega voditelja. Tudi drugega ljudstva se je nabralo poln razred, da še zadnjikrat po roko dobremu učitelju. On pa ni bil samo dober učitelj otrokom v šoli, temveč se je trudil, da dvigne Kalobje umsko z neumorno delovitostjo v prostovoljnem delu. Želimo mu, da bi bil srečen in zadovoljen na novem službenem mestu. Kalobčani si pa bomo prizadavali, posnemati njegov dober zgled ter ga ohraniti v hvaležnem spominu!

Dramlje. Dne 17. novembra smo položili v prerani grob mnogo čislano Marijino družbenico Liziko Podrgaja. Bolehala je dalje časa, mirno vdana v božjo voljo. Vnetje pljuč pa je v štirih dneh utrgalo nit mladega življenja. Že od rane mladosti je bila svojim sestram zgled posebno pri čiščenju presv. Reš. Telesa. Imela je željo postati usmiljena sestra, toda Vsemogočni je ukrenil drugače. Dva dni pred njenim godom smo jo položili v prerani grob ob veliki udeležbi sorodnikov in domačinov. Marijina družba jo je spremljala mnogoštevilno, bilo oblečena dekleta so šla v sprevedu z venci in Marijino zastavo. Hvala vlč. g. župniku za ganljive besede, pevskemu zboru za krasno žalostinko, družbenki Liziki Leber za govor v imenu družbe pri odprtem grobu in vsem udeležencem.

Sv. Jurij ob južni žel. Kakor vsak žalosten rad razodene težnje svojemu prijatelju, sporočamo tudi mi tebi, dragi naš prijatelj »Slovenski gospodar«, žalostne novice preteklih dni. Ko je v torek dne 22. novembra krog 11. ure dopoldne začela tuliti sirena na Borlakovi parni žagi, smo se s strahom ozirali, kje je ogenj. Takoj nato je že začelo zvoniti pri podružni cerkvi sv. Ahaca, v bližini katere se je valil dim in švigal plamen visoko v zrak. Gorelo je gospodarsko poslopje pri posestniku Martinu Ratajcu, vulgo Pograbeju na Stopčah. Ker je bilo s slamo krito, je bilo hipoma vse v plamenu. Sosedje so komaj izgnali živino iz gorečega objekta in svinje iz poleg stoječega svinjaka. Zgorel mu je ves letošnji pridelek: žito in krma, kakor tudi stroji in drug inventar. Prihiti sta požarni brambi iz St. Jurija in St. Vida, ki pa sta mogli pogasiti le še ostanke lesa. Škoda znaša čez 30.000 Din in je le deloma krita z zavarovalnico. Nihče ne ve, kako je nastal ogenj. Vsekakor je moral biti podtaknjen iz maščevalnega namena. — Drugi dan v sredo smo spremili k večnemu počitku Janeza Vovk, po domače Kolarunca iz Rifnika. Bil je dobro znan vsem tu službojočim gg. duhovnikom, saj jih je mar-

sikaterokrat vodil sprevidit bolnike. — V soboto zjutraj so se pa zopet oglasili zvonovi, oznanjujoč, da je za vedno preminul g. Miha Guzej, posestnik v Repnem, oče č. g. Jurija Guzeja, kaplana v Velenju. Pokojni se je svoj čas veliko udeleževal v javnem življenju. Bil je mnogo let v odboru pri posojilnici in občini in bil tudi sodni izvedenec. Kot svojega dobrotnika ga bo tudi naše Prosvedno društvo ohranilo v častnem spominu. N. v. m. p.!

Šmarje pri Jelšah. Milo so doneli šmarski in šentvidski zvonovi in nam naznanjali tužno vest, da je za vedno zatisnila svoje trudne oče blaga stara mamica Jožefa Zupanc. Dolgo vrsto let je gospodarila na svojem posestvu pri Grobelnem. Meseca maja t. l. pa so jo prepeljali iz Grobelna v Senovico, kjer je poročena njena hčerka pri dobro znani Sivkovi hiši, da ji je ona stregla in jo tolažila v zadnjih dnevih njenega življenja. Njen veličasten pogreb se je vršil ob veliki udeležbi šmarčanov in šentvidčanov v četrtek dne 1. decembra. Naj v miru počiva!

Bizeljsko. U. l. je bivši cerkveni ključar Vincenc Korbar. Pokopali smo ga dne 24. nov. Kako ljudstvo spoštuje in ceni poštene in značajne može, je pričal njegov pogreb. Tako štihih pogrebcev že dolgo nismo videli. Pa je rajni res tudi zaslužil. S svojim gospodarstvom je dokazal, kaj premore pridna roka in trdna volja. Videli so farani, kako zna gospodariti, videli so njegov kremenit krščanski značaj in so mu zaupali ključke farne cerkve. 28 let je neumorno skrbel za red v hiši božji. Starost in bolezen sta ga prisilila, da jih je moral odložiti. In s kakšno potrpežljivostjo in s trdnim zaupanjem v božjo previdnost je nosil križi zadnjega časa! Pevci so se od njega poslovili z dvema nagrobnicama: eno so zapeli na domu, drugo na grobu. Pogrebne obrede je opravil vlč. g. župnik Brvar ob asistenci sedanjega č. g. kaplana in bivšega č. g. kaplana Glavnika.

Kranj. Dne 21. novembra t. l. je umrla Liza Matevžič, rojena Sagadin, bivša posestnica v Mihovcah na Dravskem polju in dolgoletna naročnica »Slovenskega gospodarja«. Dočkala je lepo starost 73 let. Rajna je bila blaga slovenska žena. Umrla je v Kranju pri svojem sinu, pri katerem je zadnja leta živela.

Leteča moda.

Najbolj oddaljenim vasem polutoka Alaska (na severu ameriške Kanade med Ameriko in Azijo) je z razširjenjem letalstva dana možnost, da pridejo tudi do njih razne modne trgovine. Letalo z modnimi oblačili se spusti na zemljo v zalivu alaških ribičev.

V ameriškem modnem časopisu je opisal lastnik leteče trgovine, kako je prodajal najnovejše izdelke ženske mode radovednim prebivalcem ribiške vasi na Alaski. Popis se glasi:

»Plašče in obleke sem razprostrl po skalovju, ki mi je služilo kot izložba. Obesil sem v letalu pripeljene pred-

Pri hemorodalni bolezni, zagatenju, natrganjih črevah, abscesih, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno prijetno olajšanje, čisto tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih slučajih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

mete na droge, na katerih sušijo ribe. Kot oblačilnica so služile kamre, v katerih vodijo ali dimijo ribe. Celi izložbeni prostor je bil natrpan od žensk vseh starosti, ki so neprestano pomerjale: jopice, obleke in kožuhe. Nikdo si ne more želeti boljših in zadovoljnejših kupcev nego je ženski spol na Alaski. Novino oblečejo enostavno preko starih in umazanih cunj. Je zares zabava občevanje s temi ljudmi. Nikoli si ne ogledajo preobleke v ogledalu, da bi se prepričale, ali jim res tudi pristojna in če ni premajhna ali preveč ohlapna. Nikdar nisem čul, da bi bil kateri kupec izrazil željo, da se mu kupljena obleka preuredi po njegovem telesu.

V živem spominu mi je stara indijanska mamca ogromnega obsega, ki se je zagledala v nov kožuh. »Tega le vzamem«, je zaklicala vsa navdušena. Ko sem imenoval ceno, je takoj privlekla iz nedrij 10dolarski bankovec in mi ga je izročila brez vsakega barantanja. Kožuh je bil za njen obseg veliko premajhen, a ta nedostatek je ni vznemirjal. Stopala je ponosno v krogu drugih žensk, da bi vzbudila njih zavist. Seve, nobeni od radovednic ni prišlo niti na misel, da je zgledala ta debela Indijanka vse drugače, le — novomodno ne!

Vprašanja in odgovori.

M. B. v B. Izročil sem gospodarstvo sinu že pred leti. Na tihem pa si je že preje izposodil od mene več tisoč dinarjev. Sedaj noče vrniti. Kaj naj storim? — Iz vašega dopisa je posneti, da je sin ta denar porabil za vas, da nimate nič potrdila in nič prič, da ste res samo posodili. Sodnijsko ne gre izterjati. Ako je sin pošten, pa si je res le izposodil, bo vrnil sam.

K. B. v S. Ali smem podirati hišo, kjer so še najemniki notri? — Najemnikom je treba najprej sodno odpovedati, sodno jih deložirati, to je, izločiti iz hiše, potem šele smete delati, sicer odgovarjate za eventualno škodo. Sicer pa hišni posestnik na zimo nikogar ne deložira, ako najemnik res ne more takoj najti drugega stanovanja.

K. V. v V. N. Moral sem posebej na nabor, bil sem potrjen in sedaj nič ne vem, kam da bom moral iti? — Zglasite se na domači občini, ki bo nato uradno vprašala na vojni okrug v Mariboru, ako še ni prejela obvestila.

Z. V. v Č. Rada bi šla za sestro, kako naj to napravim? — Ker ne želite drugega kot biti bolničarska sestra, javite se na naslov »Vincentinum«, Ljubljana, Tabor.

J. N. v Sv. P. Kako dobim dobra očala, ki mi ne bodo škodila? — Najprej pojdete k zdravniku za oči v Celje ali Maribor, ta vam oči pregleda, nato pa k optiku ali očalarju, ki vam napravi očala po zdravnikovem navodilu. Očal kar po pošti ne morete naročiti.

J. R. v Št. Imel sem tožbo, imel advokata, tožbo sem izgubil, vas sem vprašal za svet, pa mi niste odgovorili, ali je to pravica? — Ker smo iz pisma videli, da imate advokata, pa ni imelo smisla, če bi vam še mi svete dajali. Zoper vsako prvo razsodbo se lahko pritožite, kar je moral vaš odvetnik vedeti. Nad sodniki pa mi nimamo oblasti!

I. V. v St. c. Kako je glede sekanje vej sosedovih dreves na moje? — Čitajte v letošnjem